

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc 300/27.12.2010

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Iași sub nr. AIF/...

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată, prin adresa nr.AIF/..., înregistrată la instituția noastră sub nr. ..., de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în Iași, str. ....

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. ... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Dispoziției privind măsurile de organele de inspecție fiscală, ambele emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- s lei - impozit pe profit;
- s lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația este semnată de către dl. Y, administratorul societății, și poartă amprenta ștampilei acesteia, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data ..., prin semnarea acesteia de către administratorul

societății, dl. Y și aplicarea ștampilei societății și, data depunerii contestației, ..., aceasta fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ....

Contestația este însoțită de Referatul nr.... cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L. IAȘI**, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea acesteia în totalitate, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.R.L. IAȘI contestă parțial obligațiile fiscale în sumă totală de S lei reprezentând impozitul pe profit în sumă de s lei, majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei și majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. AIF/... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF/..., motivând în susținerea contestației următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de s lei și la majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, societatea susține faptul că diferența de impozit pe profit a fost stabilită eronat deoarece organele de inspecție fiscală ”...nu au avut în vedere următoarele argumente legale:”

1.1. Pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei aferentă cheltuielilor considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal reprezentând cheltuielile cu energia electrică și apa, în sumă de s lei, deoarece facturile au fost emise pe numele administratorului, fără să ia în considerare existența Contractului de comodat încheiat între societate și proprietarul imobilului din str. ...., în care la pct. 5.3. se stipulează că toate aceste cheltuieli se suportă de către comodatatar.

Obiectul contractului de comodat fiind „ ... folosința gratuită a imobilului din Iași str. ..., pentru sediu firmă și pentru desfășurarea activităților prevăzute în statutul și contractul societății”, rezultă că aceste cheltuieli au fost făcute în interesul firmei și, ca urmare, sunt deductibile din punct de vedere fiscal, în conformitate cu prevederile art.21 lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.37 din Normele metodologice de aplicare a

Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei aferentă cheltuielilor de protocol în sumă de s lei, societatea consideră că sunt deductibile din punct de vedere fiscal în conformitate cu prevederile art.21 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deoarece la ... a realizat un profit impozabil în sumă de s lei.

1.3. La determinarea bazei impozabile pentru anul 2009, organele de inspecție fiscală au avut în vedere pierderea fiscală de s lei în condițiile în care societatea a înregistrat în perioada 2006-2008, pierdere în valoare totală de s lei, care se recuperează din profitul obținut în următorii cinci ani consecutivi, conform prevederilor art.26 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel că au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de s lei.

1.4. Pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei stabilită suplimentar prin actul administrativ fiscal atacat, deși este inclusă în suma totală contestată, societatea nu aduce nici un argument în susținerea contestației.

1.5. Societatea contestatoare consideră că majorările de întârziere în sumă de s lei aferente diferenței de impozit pe profit stabilită suplimentar au fost calculate eronat, deoarece pentru trimestrul IV/2009 nu a efectuat plata la nivelul trim. III/2009 întrucât a definitivat închiderea exercițiului financiar până la data de .... Ca urmare, calculul majorărilor de întârziere trebuia efectuat începând cu data de ... și nu cu data de ....

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei și la majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, societatea contestatoare consideră că are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă investițiilor efectuate la imobilul ce face obiectul contractului de comodat încheiat cu o persoană fizică în conformitate cu prevederile art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deoarece acest imobil este folosit de societate pentru sediu firmă și pentru desfășurarea activităților prevăzute în statutul și contractul societății.

Societatea contestatoare susține faptul că valoarea lucrărilor de modernizare efectuate în perioada care a făcut obiectul inspecției fiscale, respectiv 01.01.2009 – 30.06.2010, este în valoare totală de s lei și nu de s

lei, cât au avut în vedere organele de inspecție fiscală, aceasta fiind valoarea totală a lucrărilor de modernizare efectuate în perioada 2006 până la ....

Astfel, la stabilirea diferenței de taxă pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de faptul că perioada până la data de ..., a făcut obiectul altei verificări, fiind efectuată în vederea soluționării decontului de TVA depus pentru luna februarie 2009, consemnată în Raportul de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr.179.

Invocând prevederile art.145 alin.(1), art.146, art.155 alin.(5), societatea contestatoare consideră că era în drept să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de modernizare deoarece achizițiile s-au efectuat pe bază de documente legale și sunt destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile. Argumentele organelor de inspecție fiscală potrivit cărora societatea nu are personal angajat pentru a folosi întreg imobilul și nici nu poate dovedi dreptul de proprietate asupra investiției întrucât nu deține autorizație de construire, nu sunt fundamentate pe text de lege.

Societatea contestatoare susține că în contractul și statutul societății este prevăzută desfășurarea de activități turistice care urmează a se realiza după punerea în funcțiune a investiției.

Totodată, societatea contestatoare susține că prin art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul nu a condiționat acordarea dreptului de deducere de obținerea unor venituri din operațiuni taxabile, într-o anumită perioadă de timp, iar potrivit prevederilor art.24 alin.(11) lit.c) din același act normativ, cheltuielile cu investițiile efectuate la bunurile închiriate se amortizează de către chiriaș, fie pe perioada contractului de închiriere, fie pe durata normală de utilizare. În cazul în speță investiția nu este finalizată și nici recepționată.

S.C. X S.R.L. IAȘI consideră că, având dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de s lei aferentă lucrărilor de modernizare, nu datorează majorările de întârziere aferente în sumă de s lei stabilite prin actul administrativ fiscal atacat.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, urmarea inspecției fiscale generale efectuate la **S.C. X S.R.L. IAȘI** pentru perioada 07.06.2005 – 31.12.2009 pentru impozitul pe profit și pentru

perioada 01.01.2009 – 30.06.2010 pentru taxa pe valoarea adăugată, au constatat următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit datorat pentru anul 2009, societatea verificată a efectuat incorect calculul acestei obligații fiscale.

Procedând la recalcularea profitului impozabil aferent anului 2009 organele de inspecție fiscală au adăugat la profitul contabil în sumă de **s lei** stabilit de societatea verificată prin bilanța de verificare încheiată la data de 31.12.2009, următoarele cheltuieli considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal:

-**s lei**, reprezentând cheltuielile privind impozitul pe profit înregistrate în evidența contabilă, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-**s lei**, reprezentând cheltuielile privind amenzile și penalitățile în favoarea instituțiilor statului, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-**s lei**, reprezentând cheltuielile de protocol, fiind astfel încălcate prevederile art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- cheltuielile cu energia în valoare totală de **s lei** (slei + s lei) și cu cheltuielile cu apa în valoare totală de **slei**, pentru care nu a prezentat documente justificative, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, luând în calcul și pierderea din anii precedenți în sumă de **s lei**, au stabilit pentru anul 2009 obligația de plată privind impozitul pe profit în sumă de s lei, față de suma de s lei înregistrată de societate, rezultând diferența de impozit pe profit de plată în sumă totală de s pentru care au calculat și dobânzile de întârziere aferente în sumă de s lei, în conformitate cu prevederile art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din care societatea contestă doar diferența de sumă de s și accesoriile .

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a efectuat investiții, înregistrate în contul 231 „Imobilizări corporale în curs de execuție”, în valoare totală de s lei, constând în lucrări de construcții, instalații electrice, termice și aer

condiționat, la un imobil situat în municipiul Iași, str. ..., care aparține asociatului unic al societății Y.

Deoarece nu s-a făcut dovada faptului că imobilul respectiv este destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății verificate, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții, în sumă de s lei.

Totodată, au constatat faptul că societatea a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de s lei, aferentă ratelor de leasing care conțin și valoarea reziduală eșalonată pe durata contractului, plătite în perioada 01.05.2009 - 30.06.2010, pentru autoturismele achiziționate în baza contractelor, încălcându-se astfel prevederile art.129 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de s lei, au stabilit și majorările de întârziere aferente în sumă de s lei în conformitate cu prevederile art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatările menționate mai sus au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. .... în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. ... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin care s-a stabilit în sarcina societății verificate obligația de plată a sumei totale de s lei reprezentând impozitul pe profit, majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei și majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, contestate parțial de societate.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de s lei și la majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru construcția unui imobil în condițiile în care societatea susține că acesta are destinația de sediu social.

În fapt, S.C. X S.R.L. IAȘI, în calitate de comodatar, a încheiat în data de 25.07.2005 cu persoanele fizice Y, în calitate comodați, Contractul de comodat care are ca obiect folosința gratuită a imobilului situat în Iași str. ... pentru sediu de firmă și pentru desfășurarea activităților prevăzute în statutul și contractul societății, valabil pentru o perioadă de 10 ani.

La pct. 6.2., referitor la obligațiile comodantului, Contractul de comodat prevede că acesta, *“la expirarea preioadei prevăzute în contract să plătească comodatarului contravaloarea investițiilor efectuate de acesta la bunul predat în comodat.Plata contravalorii investițiilor se va face pe baza facturii emise de comodant.”*

Potrivit Autorizației de construire/desființare nr...., emisă de Primăria municipiului Iași pe numele administratorului societății, Gradinari Valeriu, s-a autorizat demolarea locuinței existente situate în Iași, str. ... și construirea unui imobil nou.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcții, înregistrate în contul 231 “Imobilizări corporale în curs de execuție”, atât pentru perioada supusă actualei inspecții fiscale cât și pentru o perioadă deja verificată, deoarece societatea nu dovedește dreptul de proprietate asupra investiției.

Societatea verificată susține că este îndreptățită să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă construcției imobilului deoarece acesta a devenit sediul social al societății în baza Contractului de comodat încheiat în data de ....

În drept, potrivit prevederilor art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]”.

De asemenea, în speță sunt aplicabile prevederile art.2144, art.2146, art. și art. din Legea nr. 287 din 17 iulie 2009 privind Codul civil, care stipulează următoarele:

“ART. 2144

Felurile împrumutului

Împrumutul este de două feluri: împrumutul de folosință, numit și comodat, și împrumutul de consumație.”

“ART. 2146

Noțiunea

Împrumutul de folosință este contractul cu titlu gratuit prin care o parte, numită comodant, remite un bun mobil sau imobil celeilalte părți, numite comodatar, pentru a se folosi de acest bun, cu obligația de a-l restitui după un anumit timp.

ART. 2147

Calitatea de comodant

Dacă nu i s-a interzis prin lege sau contract, orice persoană care are dreptul de a folosi bunul poate fi comodant. ”

“ ART. 2151

Cheltuielile făcute cu bunul

(1) Comodatarul suportă cheltuielile pe care le-a făcut pentru a folosi bunul.

(2) Cu toate acestea, comodatarul are dreptul să îi fie rambursate cheltuielile pentru lucrările necesare asupra bunului care nu puteau fi prevăzute la încheierea contractului, atunci când comodantul, înștiințat în prealabil, nu s-a opus efectuării lor ori când, din cauza urgenței lucrărilor, acesta nu a putut fi înștiințat în timp util.”

”ART. 2155

Restituirea bunului

(1) Comodatarul este obligat sa înapoieze bunul la împlinirea termenului convenit sau, în lipsă de termen, după ce s-a folosit de bun potrivit convenției.

(2) Dacă termenul nu este convenit, iar contractul nu prevede întrebuințarea pentru care s-a împrumutat bunul, comodatarul este obligat să înapoieze bunul la cererea comodantului. ”

Se reține faptul că potrivit prevederilor legale redate mai sus, comodatul este un contract prin care o persoană împrumută alteia un bun, cu titlu gratuit, spre a se servi de acesta, cu îndatorirea de a-l înapoia. Totodată, împrumutătorul rămâne proprietarul aceluși bun dat cu împrumut, iar comodatarul, aducând modificările necesare spre folosința bunului împrumutat, nu poate cere înapoierea lor.

Deci, imobilul în cauză nu este proprietatea societății verificate, ci a persoanei fizice Gradinari Valeriu care l-a construit din fondurile societății și ca urmare, acest imobil nu putea fi dat spre folosința gratuită conform Contractului de comodat încheiat în data de ... pentru că imobilul nou construit nu exista la acea dată.

De asemenea, la pct.87, pct.88 și pct.95 din Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1752/2005, imobilizările corporale sunt definite astfel :

” 87. Imobilizările corporale reprezintă active care:

a) sunt deținute de o entitate pentru a fi utilizate în producția de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative; și

b) sunt utilizate pe parcursul unei perioade mai mari de un an.

88. - Imobilizările corporale cuprind: terenuri și construcții; instalații tehnice și mașini; alte instalații, utilaje și mobilier; avansuri și imobilizări corporale în curs de execuție. ”

”95. - (1). Imobilizările corporale în curs de execuție reprezintă investițiile neterminate efectuate în regie proprie sau în antrepriză. Acestea se evaluează la costul de producție sau costul de achiziție, după caz.

(2) Imobilizările corporale în curs de execuție se trec în categoria imobilizărilor finalizate după recepția, darea în folosință sau punerea în funcțiune a acestora, după caz, [...].”

Deci, imobilizările corporale reprezintă active care sunt deținute de o entitate pentru a fi utilizate în producția de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a putea fi folosite în scopuri administrative și care sunt utilizate pe parcursul unei perioade mai mari de un an.

Ori, proprietarul clădirii este persoana fizică Y, fapt care rezultă din autorizația de construire/desființare nr...., eliberată de Primăria Municipiului Iași, în conformitate cu prevederile Legii nr. 50 din 29 iulie 1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“ART. 1

(1) Executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare. Autorizația de construire sau de desființare se emite la solicitarea deținătorului titlului de proprietate asupra unui imobil - teren și/sau construcții - ori a altui act care conferă dreptul de construire sau de desființare, în condițiile prezentei legi.[...]

ART. 2

(1) Autorizația de construire constituie actul de autoritate al administrației publice locale pe baza caruia se asigură aplicarea măsurilor prevăzute de lege, referitoare la amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor.[...]”.

Mai mult, potrivit autorizației de construire/desființare, imobilul care a făcut obiectul contractului de comodat a fost demolat, astfel că prin lucrările de construcții realizate nu s-au adus îmbunătățiri imobilului existent,

ci s-a construit un imobil nou, care aparține persoanei fizice și are destinația de locuință.

Ca urmare, imobilul în cauză nu poate fi recunoscut ca și activ corporal deținut de **S.C. X S.R.L. IAȘI** și, întrucât imobilul respectiv nu aparține societății, aceasta a înregistrat în mod eronat cheltuielile ocazionate de construirea imobilului în contul 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție".

În concluzie, rezultă că legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat **S.C. X S.R.L. IAȘI** dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construire a imobilului situat în str. ..., care este proprietatea persoanei fizice, asociatul unic al societății.

În ceea ce privește legalitatea stabilirii diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de s lei, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au avut în vedere, ca bază de impunere, valoarea totală a lucrărilor de construcții înregistrate în contul 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție" de s lei, din care, până la 31.12.2008, a fost înregistrată valoarea de s lei, iar în perioada 2009 - 2010, a fost înregistrată valoarea de s lei.

Organul de soluționare competent reține faptul că, până la data de 31.12.2008, taxa pe valoarea adăugată a făcut obiectul inspecției fiscale concretizate în Raportul de inspecție fiscală parțială încheiat în data de 25.02.2009, iar prin actul administrativ fiscal atacat organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxă pe valoarea adăugată și pentru o perioadă deja verificată, fără să existe în prealabil o decizie de reverificare în acest sens, fapt confirmat și de către organele de inspecție fiscală prin adresa nr...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr...., urmarea solicitărilor organului de soluționare competent prin adresa nr.....

Ori, în conformitate cu prevederile art. 105 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

"Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora."

Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, referitor la reverificarea unei perioade, precizează la pct.102.4. și 102.6. următoarele:

„102.6. Organul fiscal competent poate solicita, până la împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 88 din Codul de procedură fiscală, reverificarea unei perioade impozabile, prin întocmirea unui referat în care sunt prezentate motivele solicitării. Referatul este supus aprobării conducătorului organului de inspecție fiscală competent, iar după aprobare se programează acțiunea de inspecție fiscală.”

„102.4. Datele suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale la un contribuabil, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situații, cum sunt:

a) efectuarea unui control încrucișat, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte și contribuabilul în cauză;

b) obținerea pe parcursul acțiunilor de inspecție fiscală efectuate la alți contribuabili a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă inspecției fiscale;

c) solicitări ale organelor de urmarire penală sau ale altor organe ori instituții îndreptățite potrivit legii;

d) informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele controlului fiscal anterior.”

Ca urmare, se va respinge contestația societății pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei (s lei x 19%) aferentă imobilizărilor corporale în curs de execuție înregistrate în perioada care a făcut obiectul inspecției fiscale concretizate în Raportul de inspecție fiscală nr. ..., iar pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de s lei aferentă unei perioade care a fost supusă altei inspecții fiscale, organul de soluționare competent nu se poate pronunța dacă societatea verificată datorează această sumă și face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”,

ale pct.12.6. și 12.7. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519 din 27.09.2005, care precizează:

“12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”,

precum și ale pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, potrivit căroră,

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”

Ca urmare, organele de inspecție fiscală vor proceda la aplicarea prevederilor legale referitoare la reverificarea unei perioade, în sensul că, dacă au apărut date suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale precedente, în baza cărora să fundamenteze decizia de reverificare pentru perioada care deja a fost supusă inspecției fiscale, numai în această situație vor proceda la stabilirea de diferențe de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada până la 31.12.2008.

În consecință, se va desființa parțial Decizia de impunere nr. ... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ...cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei. Totodată, având în vedere modul de determinare a taxei pe valoarea adăugată de plată, se va desființa parțial decizia atacată și pentru majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de s lei, urmând ca o altă echipă de control decât cea care a întocmit actul atacat să stabilească suma datorată de societatea verificată cu privire la aceste obligații fiscale.

2. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă totală de s lei aferentă anului 2009 și la majorările de întârziere aferente în sumă de s lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de

inspecție fiscală au stabilit obligațiile de plată, în condițiile în care societatea susține că au fost efectuate în interesul realizării activității sale cheltuielile considerate de acestea nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea nu a stabilit corect obligația de plată privind impozitul pe profit datorat pentru anul 2009, fapt pentru care au procedat la recalcularea profitului impozabil aferent anului 2009 adăugând la profitul contabil în sumă de **s lei** stabilit de societatea verificată prin bilanța de verificare încheiată la data de 31.12.2009, următoarele cheltuieli considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal:

- **s lei**, reprezentând cheltuielile privind impozitul pe profit înregistrat în evidența contabilă;

- **s lei**, reprezentând cheltuielile privind amenzile și penalitățile în favoarea instituțiilor statului;

- **s lei**, reprezentând cheltuielile de protocol;

- cheltuielile cu energia în valoare totală de **s lei** (s lei + s lei) și cu cheltuielile cu apa în valoare totală de **s lei**, pentru care nu a prezentat documente justificative,

- luând în calcul și pierderea din anii precedenți în sumă de **s lei**, urmarea căruia a rezultat obligația de plată în sumă de s lei față de suma de s lei evidențiată de societate, stabilind astfel diferența de impozit pe profit de plată în sumă totală de s lei (s lei - s lei).

Societatea contestă inițial diferența de impozit de s lei, dar aduce argumente în susținerea contestației doar pentru diferența de impozit pe profit aferentă cheltuielilor de protocol și cheltuielilor cu energia și apa, susținând că acestea sunt deductibile din punct de vedere fiscal, precum și faptul că organele de inspecție fiscală au avut în vedere la stabilirea profitului impozabil pierderea fiscală din anii precedenți în sumă de s lei, menționând faptul că în perioada 2006 – 2008 societatea a înregistrat o pierdere în sumă totală de s lei.

În drept, art.19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în perioada verificată, precizează următoarele:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.[...]”

Totodată prevederile pct.12 ale art.19 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri.

2.1. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de s lei, organul de soluționare competent reține faptul că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că **S.C. X S.R.L. IAȘI** a înregistrat contravaloarea cheltuielilor reprezentând energia electrică și apa în valoare totală de s lei în baza facturilor prezentate în anexa nr.3 la Raportul de inspecție fiscală nr...., care nu au fost emise pe numele societății, ci pe numele persoanei fizice Y.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere faptul că în Contractul de comodat încheiat la data de ..., la art. 5.3., încheiat între societatea verificată și persoana fizică Y, proprietarul imobilului pus la dispoziția societății, *”... se stipulează că toate aceste cheltuieli se suportă de către comodată și ca urmare sunt făcute în interesul firmei și sunt în întregime deductibile fiscal.”*

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, consemnate în anexa nr.2 și în anexa nr.3 la Raportul de inspecție fiscală nr...., rezultă că acestea nu îndeplinesc condițiile de document justificativ de înregistrare în contabilitate deoarece la denumirea cumpărătorului, facturile pentru energie electrică și apa nu este menționat numele societății.

Deductibilitatea fiscală a cheltuielilor de natura prestațiilor de servicii este reglementată de art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ART. 21 Cheltuieli [...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; [...].”,

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația contestatoarei potrivit căreia în Contractul de comodat, la art. 5.2. se stipulează că aceste cheltuieli se suportă de către comodat, deoarece, așa cum am arătat la pct.III.1. din prezenta decizie, imobilul care face obiectul Contractului de comodat încheiat în data de ... nu mai exista în anul 2009, aceasta rezultând din faptul că potrivit Autorizației de construire/desființare nr.... persoana fizică Y este autorizată să demoleze locuința existentă din str. ... și să construiască o locuință nouă. Deci, pentru ca societatea să se poată folosi de acest imobil pentru operațiunile sale taxabile, respectivul imobil trebuia să existe la data încheierii Contractului de comodat încheiat în data de ..., astfel că acest contract nu mai produce efecte, nemaexistând imobilul al cărui obiect era.

Având în vedere faptul că societatea a înregistrat cheltuielile cu energia și apa, care nu sunt efectuate în scopul desfășurării activității sale, rezultă că acestea nu sunt deductibile din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil, fapt pentru care urmează a se respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de **S.C.X S.R.L. IAȘI** pentru suma de **s lei** reprezentând diferența de impozit pe profit aferentă cheltuielilor privind energia și apa în valoare totală de s lei.

2.2. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă des lei aferentă cheltuielilor de protocol în sumă de s lei, se reține faptul că societatea a înregistrat pe cheltuieli de exploatare în anul 2009, în contul 623 "Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate", suma de s lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că suma de s lei este nedeductibilă la calculul impozitului pe profit, deoarece, așa cum precizează în Referatul nr....cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L. IAȘI**, chiar societatea verificată a evidențiat suma respectivă într-un cont analitic de cheltuieli de protocol, „Cheltuieli de protocol nedeductibile”.

Organul de soluționare competent reține faptul că societatea contestatoare nu a luat în calcul nici un fel de cheltuielă nedeductibilă la stabilirea impozitului pe profit datorat pentru anul 2009, așa cum rezultă din „Declarația privind impozitul” pe luna decembrie 2009, duplicat, existentă la dosarul cauzei, iar art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;”

Având în vedere precizarea legală redată mai sus, precum și faptul că, potrivit bilanței de verificare încheiată la 31.12.2009, societatea verificată a înregistrat: profit contabil net în sumă de s lei, impozit pe profit în sumă de s lei, rezultă că suma maximă ce putea fi considerată drept cheltuieli de protocol deductibilă din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit este de s lei rezultată astfel: $s \text{ lei} + s \text{ lei} + s \text{ lei} = s \text{ lei} \times 2\% = s \text{ lei}$.

Ca urmare, suma de s lei reprezentând cheltuieli de protocol este deductibilă în totalitate la calculul impozitului pe profit, urmând a se admite contestația societății referitoare la diferența de impozit pe profit în sumă de s lei, ca întemeiată.

2.3. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de s lei aferentă pierderii fiscale, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr...., precum și din Raportul de inspecție fiscală nr...., în care organele de inspecție fiscală au consemnat rezultatul exercițiului pentru perioada 2005-2009, se ține faptul că societatea a înregistrat pierdere doar în anul 2007 și în anul 2008, repectiv:

- în anul 2005 - profit în sumă de s lei;
- în anul 2006 - profit în sumă de s lei;
- în anul 2007 - pierdere în sumă de s lei;
- în anul 2008 - pierdere în sumă de s lei;
- în anul 2009 - profit în sumă de s lei.

La calculul impozitului pe profit aferent anului 2009, organele de inspecție fiscală au luat în calcul pierderea în sumă de s lei, acesta reprezentând de fapt soldul contului 117 „Rezultatul reportat” care este suma algebrică a rezultatelor exercițiilor financiare precedente, în condițiile în care ar fi trebuit să ia în calcul numai pierderile, în sumă de s lei, în conformitate cu prevederile la art.26 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează următoarele:

„(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.”

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația contestatoarei potrivit căreia în anul 2006 a înregistrat pierdere în sumă de s lei, deoarece așa cum am arătat mai sus, în acest an a înregistrat profit și nici nu a depus alte documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală.

Ca urmare, luând în calcul pierderea înregistrată în anul 2007 de s lei și pierderea înregistrată în anul 2008 de s lei, urmează a se admite contestația pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei (s lei - s lei) x 16% și, pe cale de consecință, se va anula parțial și Decizia de impunere nr. ... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru această sumă, iar pentru suma de s lei aferentă sumei de s lei, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată.

1.4. Referitor la diferența de impozit pe profit de s lei, se reține faptul că societatea, deși a contestat inițial întreaga sumă stabilită prin actul administrativ fiscal atacat, a motivat doar pentru diferențele de impozit prezentate mai sus.

Ulterior, prin adresa nr...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr...., ca răspuns la adresa organului de soluționare competent prin care solicită societății precizări cu privire la cuantumul sumei contestate, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, societatea precizează că *„...renunță la contestarea sumei de s lei reprezentând impozit pe profit aferent cheltuielilor considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal în sumă de s lei.”*

Se reține faptul că societatea a înregistrat pe cheltuieli de exploatare în contul 658.1 „Despăgubiri, amenzi, penalități” suma de s lei reprezentând cheltuielile privind amenzile și penalitățile în favoarea instituțiilor statului, fără să ia în calcul această sumă la stabilirea impozitului pe profit, fiind astfel încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

„b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale; ”

Societatea nu aduce nici un argument în susținere pentru diferența de impozit pe profit de s lei contestată aferentă acestei sume.

De asemenea, societatea nu aduce nici un argument în susținere nici pentru diferența de impozit pe profit de de s lei contestată, până la concurența sumei de s lei, rezultată ca eroare de calcul între suma stabilită de societate și cea corect datorată.

Organul de soluționare competent, ținând seama de prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora,

„Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”,

ale punctului 2.4. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”,

precum și de faptul că societatea contestatoare nu a prezentat nici un argument cu privire la această diferență de impozit, se va face aplicarea punctului 12.1 lit. b) din același act normativ, care precizează că:

„Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Pe cale de consecință se va respinge, ca nemotivată, contestația pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei .

3. Referitor la majorările de întârziere în sumă de s lei aferente impozitului pe profit, se reține faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul potrivit principiului de drept ”accesoriul urmează principalul”.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății obligația de plată privind majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de s lei, calculate în anexa nr.4 la Raportul de inspecție fiscală nr.... pentru diferența de impozit pe profit stabilită, în sumă totală de s lei, pentru perioada 25.01.2010 – 31.08.2010.

Societatea contestă parțial debitul stabilit, respectiv suma de s lei, iar suma majorărilor de întârziere este contestată integral.

În drept, potrivit prevederilor art.119 alin. (1), art.120 alin.(1) și alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.” în forma aplicabilă până la data de 1 iulie 2010, iar începând de la această dată

„(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale. ”

Având în vedere faptul că, așa cum s-a reținut la pct.III.2. din prezenta decizie, pentru debitul contestat în sumă totală de s lei

- s-a admis parțial contestația, pentru suma de s lei (s lei+ s lei), iar

- pentru suma de 1slei s-a respins contestația,

rezultă că pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei contestată, precum și pentru diferența de impozit pe profit în sumă de s lei, necontestată, potrivit prevederilor legale redate mai sus, societatea datorează majorările de întârziere în sumă de s lei rezultate din calculul următor:

$(s \text{ lei} + s \text{ lei}) \times 157 \text{ zile} \times 0,1\% + (s \text{ lei} + s \text{ lei}) \times 62 \text{ zile} \times 0,05\%.$

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația societății potrivit căreia majorările de întârziere aferente impozitului pe profit datorat pentru trimestrul IV/2009 trebuiau calculate ” *...începând cu*

data de 26.02.2010 și nu cu data de 25.01.2010.” deoarece, potrivit prevederilor art. 34 alin.(7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

”(7) Contribuabilii care au definitivat până la data de 15 februarie închiderea exercițiului financiar anterior depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor.”, iar așa cum rezultă din duplicatul Declarației privind impozitul pe profit pe luna decembrie 2009, aceasta a fost înregistrată la organul fiscal sub nr. ....

Ca urmare, se va respinge contestația pentru majorările de întârziere în sumă totală de s lei, ca neîntemeiată.

Având în vedere faptul că, așa cum s-a reținut la pct.III.2. din prezenta decizie, pentru debitul contestat în sumă totală de s lei s-a admis contestația, se va admite parțial contestația și pentru majorările de întârziere aferente în sumă totală de s lei ($s \text{ lei} \times 157 \text{ zile} \times 0,1\% + s \times 62 \text{ zile} \times 0,05\%$) și, pe cale de consecință, se va anula parțial și Decizia de impunere nr. ... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru această sumă.

4. Referitor contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, ci la măsuri stabilite în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, S.C. "VALEXIS NORD" S.R.L. IAȘI prin contestația nr. ... contestă și Dispoziția nr. ..., prin care organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în contabilitate a diferențelor de impozit pe profit și de taxă pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere nr. ... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....

În drept, potrivit prevederilor art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, este competentă să soluționeze:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal”.

Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18, prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului”.

Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ... nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță.

Potrivit prevederilor art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”,

coroborate cu cele ale pct. 5.2. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519 din 27.09.2005, potrivit căroră,

„ Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.”

Ca urmare, soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal

contestat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, neavând competența de soluționare a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

În consecință, pentru acest capăt de cerere contestația va fi transmisă spre soluționare Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, în calitate de organ emitent a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. AIF/19223 din 01.10.2010.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1473/2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "X S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - impozit pe profit;
- s lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art.2 Admiterea contestației formulate de **S.C. X S.R.L. IAȘI**, ca întemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- s lei - impozit pe profit;
- s lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art.3 Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr.... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ..., pentru suma totală de **S lei** stabilită în sarcina **S.C. X S.R.L. IAȘI**, reprezentând:

- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, o alta echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul administrativ fiscal contestat, să efectueze verificarea care va viza strict aceeași perioada și același obiect al contestației pentru care s-a emis actul anterior.

Art.4 Declinarea competenței de soluționare pentru capătul de cerere privind contestația formulată de **S.C. X S.R.L. IAȘI** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..., Activității de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, în calitate de organ emitent al actului administrativ fiscal atacat.

Art.5 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

ȘEF BIROU

ȘEF SERVICIU JURIDIC,

